

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΜΗΜΑ V

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 11 Ιανουαρίου 2018, με την ακόλουθη σύνθεση: Μαρία Βλαχάκη, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Κωνσταντίνα Ζώη και Κωνσταντίνος Παραθύρας (εισηγητής), Σύμβουλοι, Νικολέτα Ρένεση και Χριστίνα Κούνα, Πάρεδροι, που μετέχουν με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Αντεπίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Κωνσταντίνος Τόλης, ως νόμιμος αναπληρωτής της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας, η οποία είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Ιωάννα Ευθυμίου, Γραμματέας του V Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από 21 Ιουλίου 2014 (αριθμ. βιβλ. δικ. .../21.7.2014) έφεση του ... του ..., κατοίκου ... (οδός ... ...), ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Ιωάννη Πορτοκάλη (Α.Μ./Δ.Σ.Α. 23655),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Παναγιώτη Λαμπρόπουλου,

κατά της .../.../.../.../9.5.2014 απόφασης περί καταλογισμού χρηματικού του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του εκκαλούντος, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της έφεσης.

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της έφεσης, και

Τον Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε, επίσης, την απόρριψη της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Αφού μελέτησε τη δικογραφία και

Σκέφτηκε σύμφωνα με το νόμο

Αποφάσισε τα ακόλουθα

1. Με την κρινόμενη έφεση, και τα από 7.10.2015 και 16.1.2018 νομίμως κατατεθέντα υπομνήματα, ζητείται η ακύρωση της .../.../.../.../9.5.2014 απόφασης του

Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας, με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος του εκκαλούντος, τέως Υποπλοίαρχου Πολεμικού Ναυτικού, ποσό 510.023,75 ευρώ, για την αποκατάσταση ισόποσου ελλείμματος, το οποίο αυτός φέρεται ότι προκάλεσε στο Ελληνικό Δημόσιο ως Διαχειριστής της Διαχείρισης Χρηματικών Απαιτήσεων ΔΟΥ/ΓΕΝ. Η έφεση αυτή, για την οποία έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. το Σειράς Η΄ .../21.7.2014 διπλότυπο είσπραξης τύπου Α΄ της Δ.Ο.Υ. ... ..) νόμιμα επανεισάγεται για συζήτηση στο Τμήμα τούτο μετά την έκδοση της 247/2017 προδικαστικής απόφασής του και πρέπει να εξετασθεί, περαιτέρω, ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα της.

2. Κατά τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 17 του ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (Α΄ 45), η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης. Περαιτέρω το ν.δ. 721/1970 «Περί οικονομικής μερίμνης και λογιστικού των Ενόπλων Δυνάμεων» (Α΄ 251) ορίζει, στο άρθρο 21, ότι «1. Όργανα των Ενόπλων Δυνάμεων, δυνάμενα ως εκ της υπηρεσίας των να υπέχων οικονομικώς ευθύνας είναι: α. Το κεκτημένον στρατιωτικήν ιδιότητα προσωπικόν. β. Το εις τας Ενόπλους Δυνάμεις εντεταγμένον ή εργαζόμενον υφ΄ οιανδήποτε ιδιότητα και σχέσιν φύσεως προσωπικόν εκ πολιτών (μόνιμοι, έκτακτοι, επί συμβάσει και ημερομισθιοι υπάλληλοι, τεχνίται, εργάται κ.λπ.). 2. Παν όργανον εκ των εν τη προηγουμένη παραγράφω εις ο ανετέθη μονίμως ή προσκαιρώς η διαχείρισις, κατόπιν διαταγής αρμοδίως εκδοθείσης, ή ανέλαβε και άνευ διαταγής τινός την διαχείρισιν χρημάτων, υλικών, εφοδίων, εγκαταστάσεων ή άλλων περιουσιακών στοιχείων των Ενόπλων Δυνάμεων καθίσταται δημόσιος υπόλογος, ευθυνόμενος κατά τας διατάξεις περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού, του παρόντος και των εις εκτέλεσιν αυτού εκδιδομένων Β. Διαταγμάτων και Γενικών και Ειδικών Κανονισμών», στο άρθρο 67, ότι «1. (...) 4. Οι διαχειρισταί Χρηματικού, διαχειριζόμενοι την παγίαν προκαταβολήν ή άλλα χρήματα, υπέχουσιν εις τας κάτωθι περιπτώσεις διοικητικήν ευθύνην, ως και αστικήν τοιαύτην δια πάσαν θετικήν ζημίαν του Δημοσίου: α) Δια παν χρηματικόν έλλειμμα της διαχειρίσεώς των μη δυνάμενον να δικαιολογηθή. β) (...) 6. Τας αυτάς ευθύνας προς τους εν παραγράφω 4 (...) του παρόντος άρθρου διαχειριστάς έχουσι πάντες οι οπωσδήποτε διαχειριζόμενοι χρήματα ή άλλα περιουσιακά στοιχεία των

Ενόπλων Δυνάμεων, ανεξαρτήτως της ιδιότητας αυτών ως Γενικών ή Μερικών διαχειριστών πάσης φύσεως ως και πάντες οι λογιζόμενοι ως δημόσιοι υπόλογοι κατά το άρθρο 21 του παρόντος. 7. (...) », στο άρθρο 89, ότι «1. (...). 2. Η αρμοδιότης καταλογισμού αστικών ευθυνών εις βάρος των οργάνων των Ενόπλων Δυνάμεων ανήκει εις τον Υπουργόν ή εις τα προς τούτο εξουσιοδοτούμενα κατά Κλάδον όργανα ή εις τα ειδικώς υπό των διατάξεων του παρόντος οριζόμενα τοιαύτα. 3. Ο καταλογισμός αστικών ευθυνών εις βάρος των οργάνων των Ενόπλων Δυνάμεων ενεργείται κατά τας διατάξεις περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού, του παρόντος και των εις εκτέλεσιν τούτων εκδιδόμενων Β. Διαταγμάτων και Γενικών και Ειδικών Κανονισμών και Αποφάσεων» και, στο άρθρο 90 παρ. 1, ότι «Παν έλλειμμα χρημάτων δέον να αναπληρωθή υπό του υπολόγου εντός της καθοριζόμενης προθεσμίας υπό των διατάξεων περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού, άλλως καταλογίζεται εις βάρος αυτού, εξαιρέσει της περιπτώσεως συνδρομής ανωτέρας βίας ή άλλων γεγονότων, ένεκα των οποίων δεν θα ηδύνατο να υποστηριχθή υπαιτιότης του υπολόγου (...)». Εξάλλου, ο ν. 2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (Α΄ 247) που ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης της καταλογιστικής πράξης και του οποίου ορισμένες διατάξεις(των άρθρων 1 έως και 108 και του άρθρου 110) καταργήθηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 177 του ν. 4270/2014 [«Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις», Α΄ 143/28.6.2014], ορίζει, στο άρθρο 56, ότι «1. Έλλειμμα δημοσίου υπολόγου είναι οποιαδήποτε έλλειψη χρημάτων, (...) που διαπιστώνεται με τη νόμιμη διαδικασία στη διαχείρισή του, καθώς και οποιαδήποτε άλλη κατάσταση διαχείρισεως που θεωρείται έλλειμμα από το νόμο. (...). 2. Οποιοδήποτε έλλειμμα αναπληρώνεται από τον υπόλογο μέσα σε σαράντα οκτώ (48) ώρες, διαφορετικά αυτός απομακρύνεται από τη διαχείριση αμέσως και καταλογίζεται με το ποσό του ελλείμματος που βεβαιώνεται, χωρίς αναβολή, ως δημόσιο έσοδο, λαμβάνεται δε και κάθε άλλο απαραίτητο μέτρο για την εξασφάλιση της απαιτήσεως του Δημοσίου. (...) 3. Το έλλειμμα που παρουσιάζουν οι δημόσιοι υπόλογοι, επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, καταλογίζεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση από τους διαπιστώσαντες αυτό οικείους διατάκτες και επιθεωρητές (...)». Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι ο διαχειριστής χρηματικού, καθώς και όποιος διαχειρίζεται, έστω και χωρίς νόμιμη διαταγή, χρήματα των Ενόπλων Δυνάμεων, φέρει την ιδιότητα του δημοσίου υπολόγου και, ως εκ τούτου, υπέχει ειδική διαχειριστική (δημοσιολογιστική) ευθύνη έναντι του

Δημοσίου για κάθε έλλειψη χρημάτων που διαπιστώνεται στη διαχείρισή του. Ο υπόλογος, δηλαδή, ευθύνεται για κάθε πταίσμα, άρα και για ελαφρά αμέλεια, η ύπαρξη της οποίας τεκμαίρεται, φέρει δε ο ίδιος το βάρος απόδειξης σχετικά με την έλλειψη οποιουδήποτε βαθμού υπαιτιότητάς του αναφορικά με την εμφάνιση του ελλείμματος και καταλογίζεται με το ποσό που αντιστοιχεί σε αυτό με πράξη των αρμοδίων κατά το άρθρο 89 του ως άνω ν.δ/τος 721/1970 οργάνων (Ε.Σ. Ολ. 1259/1993, 1658/1991, 874/1988, V Τμ. 1191/2013, 1282/2011, 1556/2008, 1038/2001, 218, 219, 1018/1995). Περαιτέρω η ατομική διοικητική πράξη καταλογισμού δημοσίου υπολόγου, ως εκ του νόμου αιτιολογητέα, πρέπει να περιλαμβάνει στο σώμα της, έστω και συνοπτικά, την αναγκαία ιστορική και νομική αιτία που δικαιολογεί την υφιστάμενη δημοσιονομική ενοχή, κατά τρόπο ο οποίος δεν αφήνει κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του καταλογίσαντος οργάνου (Ολ. Ελ. Συν. 1853/1993, V Τμ. Ελ. Συν. 4227/2015, 1629/2011, 3349/2009, 360/2008, 233/2007). Ειδικότερα, πρέπει (και αρκεί) να εκτίθενται στο σώμα της καταλογιστικής πράξης τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αξίωση του δικαιούχου κατά του υποχρέου, δηλαδή τα στοιχεία εκείνα που δικαιολογούν την ιδιότητα του καθ' ου ως δημοσίου υπολόγου, το χρόνο και το αντικείμενο της διαχείρισής του, το έλλειμμα και τον τρόπο που προέκυψε, το χρόνο δημιουργίας του και τα στοιχεία, από τα οποία προκύπτει η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της διαχείρισης του υπολόγου και της δημιουργίας του ελλείμματος, καθώς και εκείνα τα στοιχεία που θεμελιώνουν το ύψος του καταλογιζόμενου ποσού (Ολ. Ελ. Συν. 1777/2007, 1396/2000). Η τουλάχιστον συνοπτικά διαλαμβανόμενη στο σώμα της πράξης και εκ του νόμου προβλεπόμενη ανωτέρω αιτιολογία δύναται, κατά τα λοιπά, να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου (Ολ. Ελ. Συν. 2473/2011, IV Τμ. 3328/2011, V Τμ. 285/2018).

3. Στην υπό κρίση υπόθεση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Με τη .../.../.../.../30.6.2003 οργανωτική διαταγή του Αρχηγού Γ.Ε.Ν. συστήθηκε, εντός του πλαισίου λειτουργίας της διαχείρισης του Κεντρικού Ταμείου Ναυτικού (Κ.Τ.Ν.), το οποίο λειτουργεί ως Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχου Δαπανών του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.), η Διεύθυνση Χρηματικών Απαιτήσεων (Δ.Χ.Α.) με αντικείμενο την παρακολούθηση των χρηματικών απαιτήσεων του Πολεμικού Ναυτικού (Π.Ν.) έναντι τρίτων από τη διάθεση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών. Για το σκοπό αυτό ο Διαχειριστής της Δ.Χ.Α., ο οποίος φέρει εκ του νόμου ευθύνη υπολόγου, τηρεί πλήρες αρχείο παραστατικών και δικαιολογητικών που θεμελιώνουν τις έναντι τρίτων απαιτήσεις του Πολεμικού Ναυτικού και φροντίζει για

την εισπραξη και αναλογική απόδοση αυτών στο Δημόσιο σε ποσοστό 46%, στον Ειδικό Κλάδο Οικονομικής Ενίσχυσης Μερισματούχων Ναυτικού (Ε.Κ.Ο.Ε.Μ.Ν.), που λειτουργεί ως ειδικός λογαριασμός εντός του Μετοχικού Ταμείου Ναυτικού (Μ.Τ.Ν.), σε ποσοστό 50% και τέλος, στο Μ.Τ.Ν. στο υπόλοιπο ποσοστό 4%. Η λειτουργία της Δ.Χ.Α. διεξάγεται μέσω του ... λογαριασμού που είχε ανοιχθεί στη ... Τράπεζα, στον οποίο ο υπόλογος Διαχειριστής οφείλει να καταθέτει τις εισπράξεις. Η απόδοση δε αυτών στους τελικούς δικαιούχους γίνεται είτε με την έκδοση επιταγών είτε με μεταφορά μετρητών (εμβάσματα) από τον ως άνω λογαριασμό στους λογαριασμούς των δικαιούχων. Στις 27.2.2013 διαπιστώθηκε από τον συντονιστή των Διευθύνσεων της ΓΕΝ/ΔΟΥ Αρχιπλοίαρχο ... ..., ύστερα από τυχαία εξέταση της αναλυτικής κατάστασης κινήσεως του ως άνω τραπεζικού λογαριασμού, για το χρονικό διάστημα από 1.10.2012 έως 31.12.2012, ότι σε αυτήν, εν αντιθέσει προς τη συνήθη δοσοληψία στο πλαίσιο της εν λόγω διαχείρισης, η οποία γινόταν, όπως προεκτέθηκε, με έκδοση επιταγών και εμβασμάτων, περιλαμβάνονταν αναλήψεις μετρητών διάφορων ποσών. Κατόπιν αυτού, εκδόθηκε η .../.../.../.../4.3.2013 έγγραφη εντολή του Αρχηγού Γ.Ε.Ν., σε εκτέλεση της οποίας τριμελής ομάδα αξιωματικών του Π.Ν., αποτελούμενη από τον Πλοίαρχο (Ο) ... ..., Διευθυντή ΓΕΝ/ΔΟΥ/ΟΕΠΝ/ΔΙΔΗΔΕ, και τους Αντιπλοίαρχους (Ο) ... ... και ... ..., Διευθυντή ΓΕΝ/Ε2 και Τμηματάρχη ΓΕΝ/Ε1-Ι, αντιστοίχως, διενήργησε έκτακτο οικονομικό/εσωτερικό έλεγχο, μεταξύ άλλων, και στη Δ.Χ.Α., ο οποίος πραγματοποιήθηκε από τις 4.4.2013 έως 10.4.2013 και αφορούσε αρχικά στο χρονικό διάστημα από 1.1.2012 έως 28.2.2013 και, ακολούθως, επεκτάθηκε στο προγενέστερο από 1.1.2007 χρονικό διάστημα, λόγω των ευρημάτων που προέκυψαν. Τα πορίσματα του ελέγχου αυτού διατυπώθηκαν στη συνταχθείσα από την ως άνω ομάδα ελέγχου .../.../.../.../17.4.2013 έκθεσή της. Στην έκθεση αυτή αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι στη Δ.Χ.Α., στην οποία καθήκοντα Διαχειριστή εκτελούσε ο εκκαλών από 24.8.2007 δυνάμει της .../.../.../21.8.2007 διαταγής του Διευθυντή ΓΕΝ/Ε4, διαπιστώθηκε έλλειμμα συνολικού ποσού 527.499,27 ευρώ. Από το έλλειμμα αυτό ποσό 236.666,71 ευρώ αντιστοιχεί σε 15 επιταγές εκδόσεως του Προμηθευτικού Οργανισμού Ναυτικού (Π.Ο.Ν.), οι οποίες φέρουν ημερομηνία εντός του χρονικού διαστήματος από 17.9.2008 έως 17.2.2010 (βλ. αναλυτικά τον συνημμένο Πίνακα Χρηματικών Επιταγών), προς εξόφληση δανείου ποσού 1.000.000 ευρώ, το οποίο είχε λάβει ο τελευταίος από τη Δ.Χ.Α. για την ενίσχυση της ρευστότητάς του (του Π.Ο.Ν.), αποπληρωτέο μεταξύ των ετών 2006-2010 σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις των 16.666,67 ευρώ. Ειδικότερα, όπως εκτίθεται στην ως άνω έκθεση, οι ως άνω

επιταγές παραδίδονταν στον εκκαλούντα, ως Διαχειριστή της Δ.Χ.Α., επί αποδείξει, προκειμένου αυτός να τις καταθέτει στον ... τραπεζικό λογαριασμό της ... Τράπεζας. Πλην όμως αυτός, ενώ εμφάνιζε το ποσό της επιταγής σε επιμέρους εγγραφή στο Βιβλίο Εσόδων/Αποδόσεων, δεν το ενέτασσε στη συγκεντρωτική εγγραφή (άθροιση) του συνολικού ποσού των μηνιαίων εσόδων, ούτε το κατέθετε στον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό, πέραν δύο μόνων περιπτώσεων, κατά τις οποίες αυτός προέβη σε μερική κατάθεση ποσού 6.666,67 ευρώ. Επιπλέον, ποσό 290.832,56 ευρώ αντιστοιχεί σε 54 τμηματικές χρεώσεις του ίδιου ως άνω λογαριασμού, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν εντός του χρονικού διαστήματος από 12.8.2008 έως 22.2.2013 (βλ. αναλυτικά τον συνημμένο Πίνακα Αδικαιολόγητων Χρεώσεων Λογαριασμού) χωρίς να υποστηρίζονται από τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Ειδικότερα, το ως άνω ποσό αντιστοιχεί σε αναλήψεις ποσών, τις οποίες πραγματοποιούσε ο εκκαλών προσκομίζοντας στην Τράπεζα έγγραφες εντολές των αρμοδίων υπηρεσιακών οργάνων, ήτοι του ίδιου και του Διευθυντή του, του οποίου όμως οι υπογραφές επί των ως άνω εντολών διαφέρουν μακροσκοπικά από το δείγμα υπογραφής που τηρούσε η Τράπεζα στο αρχείο της, όπως προκύπτει από τον διενεργηθέντα ως άνω έλεγχο. Οι εκδοθείσες επιταγές φέρουν ως αποκλειστικό δικαιούχο τη διαχείριση του Κ.Τ.Ν., η οποία όμως ουδέποτε εισέπραξε τα αντίστοιχα ποσά, όπως αποδείχθηκε κατά τον διενεργηθέντα έλεγχο. Ο εκκαλών παραδέχθηκε εξ αρχής ενώπιον των ελεγκτών ότι ο ίδιος υπεξείρασε τα χρήματα, των οποίων όμως το ακριβές ποσό δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει. Συγκεκριμένα, ομολόγησε ότι λάμβανε χρήματα τακτικά από τον ως άνω λογαριασμό είτε σε μετρητά είτε μέσω της οπισθογράφησης επιταγών, που κατόρθωνε να αποσπάσει μετερχόμενος τα προεκτεθέντα τεχνάσματα και ότι τα χρήματα αυτά σε κάθε περίπτωση καρπωνόταν ο ίδιος. Προς μερική αποκατάσταση του ελλείμματος που προκάλεσε, ο εκκαλών κατέθεσε στον ... λογαριασμό της ... . το ποσό των 17.475,52 ευρώ, με αποτέλεσμα το έλλειμμα να διαμορφωθεί τελικά στο ποσό των 510.023,75 ευρώ (527.499,27 ευρώ αφαιρουμένου του ποσού των 17.475,52 ευρώ). Κατόπιν υποβολής της ως άνω έκθεσης του εσωτερικού οικονομικού ελέγχου, διετάχθη με το .../.../.../.../22.4.2013 έγγραφο του Αρχηγού Γ.Ε.Ν. η διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης (Ε.Δ.Ε.), προκειμένου να εξακριβωθούν τα αίτια και οι συνθήκες δημιουργίας του διαπιστωθέντος ελλείμματος στη Δ.Χ.Α., καθώς και η συντέλεση ή μη των αδικημάτων της πλαστογραφίας, της εκμετάλλευσης εμπιστευμένων, της νόθευσης εγγράφων και της παράβασης καθήκοντος. Σε εκτέλεση της ως άνω εντολής συντάχθηκε το από 28.5.2013 πόρισμα Ε.Δ.Ε. από τον

διενεργήσαντα αυτήν Υποναύαρχο ... ..., στο οποίο επαναλαμβάνονται τα αναφερόμενα στο πόρισμα του εσωτερικού οικονομικού ελέγχου ως προς το ύψος του ελλείμματος και την ευθύνη του εκκαλούντος. Κατόπιν των ανωτέρω, ο εκκαλών κλήθηκε με το .../.../.../.../6.11.2013 έγγραφο του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας να αναπληρώσει το διαπιστωθέν στη διαχείρισή του έλλειμμα και να εκφράσει τις απόψεις του επί των ανωτέρω πορισμάτων. Επ' αυτών ο εκκαλών υπέβαλε τις από 29.11.2013 έγγραφες αντιρρήσεις του. Παράλληλα, με την υπ' αριθμ. ... .../.../.../.../3.7.2013 διαταγή του Υπαρχηγού ΓΕΝ, Υποναυάρχου ... ..., ο εκκαλών παραπέμφθηκε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, προκειμένου αυτό να γνωμοδοτήσει, περί της επιβολής σε βάρος του της καταστατικής ποινής της απόταξης. Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο με το από 15.10.2013 Πρακτικό Γνωμοδότησης και αφού έλαβε υπόψη του το από 17.4.2013 πόρισμα εσωτερικού οικονομικού ελέγχου καθώς και τα στοιχεία του φακέλου που τέθηκαν υπ' όψιν του, αποφάνθηκε υπέρ της επιβολής της ως άνω ποινής στον εκκαλούντα. Ειδικότερα, στο σκεπτικό του εν λόγω Πρακτικού αναφέρεται ότι από την ενώπιον του Συμβουλίου αποδεικτική διαδικασία προέκυψε αφενός μεν ότι ο εκκαλών παρακράτησε το χρηματικό ποσό των 236.666,71 ευρώ, προκαλώντας κατ' αυτόν τον τρόπο ισόποσο έλλειμμα στη Δ.Χ.Α., καθόσον δεν καταχωρούσε στο Βιβλίο Εσόδων της Διαχείρισης, αλλά ούτε κατέθετε, ως όφειλε, στον τηρούμενο στη ... Τράπεζα ... λογαριασμό τις επιταγές που εξέδιδε ο Π.Ο.Ν. προς εξόφληση του χορηγηθέντος σ' αυτόν δανείου, όπως αυτές (οι επιταγές) απαριθμούνται στο Παράρτημα «Α» του εν λόγω Πρακτικού, και αφετέρου ότι ο εκκαλών παρακράτησε το χρηματικό ποσό των 144.697,01 ευρώ, καθόσον αυτός προέβαινε σε τμηματικές χρεώσεις του ίδιου ως άνω λογαριασμού, οι οποίες όμως δεν υποστηρίζοντο από τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Οι τελευταίες αυτές χρεώσεις εμφανίζονται στο Παράρτημα «Β» του ως άνω Πρακτικού, πλην όμως ταυτίζονται εν μέρει μόνο με τις αντίστοιχες εγγραφές του Πίνακα Αδικαιολόγητων Χρεώσεων Λογαριασμού του από 17.3.2013 πορίσματος εσωτερικού οικονομικού ελέγχου και συγκεκριμένα με τις υπ' αριθμ. 16-20, 23 (η οποία εκ παραδρομής έχει εγγραφεί δύο φορές στο Παράρτημα «Β»), 34-37, 39-40, 42-51 και 53-54 εγγραφές αυτού (Πίνακα Αδικαιολόγητων Χρεώσεων Λογαριασμού). Τούτο έχει ως αποτέλεσμα το τελικό ποσό, το οποίο φέρεται ότι παρακράτησε ο εκκαλών με τις παράνομες αναλήψεις μετρητών και επιταγών από τις πιστώσεις του ... τραπεζικού λογαριασμού, όπως αυτό εμφανίζεται στο από 17.4.2013 πόρισμα εσωτερικού οικονομικού ελέγχου, στο οποίο άλλωστε βασίστηκε και το από 28.5.2013 πόρισμα Ε.Δ.Ε., να διαφέρει από το τελικό

ποσό όπως αυτό εμφανίζεται στο από 15.10.2013 Πρακτικό Γνωμοδότησης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Κατά του τελευταίου αυτού Πρακτικού του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου ο εκκαλών άσκησε την από 11.11.2013 προσφυγή - ένσταση, ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου του Γ.Ε.Ν., η οποία απερρίφθη με το από 11.4.2014 Πρακτικό Γνωμοδότησης. Στο σκεπτικό του Πρακτικού της Γνωμοδότησης του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, η οποία προσκομίστηκε σε εκτέλεση της 247/2017 προδικαστικής απόφασης του Τμήματος, αναφέρεται ότι σε σχετική ερώτηση του δικηγόρου του εκκαλούντος για το ποιο είναι τελικά το ποσό για το οποίο παραπέμφθηκε ο εκκαλών, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου απάντησε ότι αυτός παραπέμφθηκε στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο βάσει της .../.../27.1.2014 διαταγής του Υπαρχηγού Υποναυάρχου ... ..., η οποία παραπέμπει στην .../.../.../3.7.2013 διαταγή του ίδιου ως άνω αξιωματικού, στη διαταγή δηλαδή με την οποία παραπέμφθηκε ο εκκαλών ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, όπου αναφέρονται τα ποσά για τα οποία παραπέμφθηκε ο εκκαλών (βλ. σκέψεις 20 και 21 του Πρακτικού). Περαιτέρω αίτημα του δικηγόρου του εκκαλούντος για διενέργεια οικονομικής πραγματογνωμοσύνης από ανεξάρτητη οικονομική αρχή, προκειμένου να διαπιστωθεί για ποιο ποσό τελικά παραπέμφθηκε ο εκκαλών, δεν έγινε δεκτό από το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, με την αιτιολογία ότι αφενός το Συμβούλιο δεν μπορεί να γνωμοδοτήσει επί κανενός άλλου ερωτήματος εκτός από αυτά που είναι διατυπωμένα στην παραπεμπτική διαταγή και αφετέρου ότι η διαταγή αυτή παραπέμπει στη διαταγή με την οποία ο εκκαλών παραπέμφθηκε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, όπου αναφέρονται τα ποσά για τα οποία αυτός παραπέμφθηκε (βλ. σκέψη 24 του Πρακτικού). Κατόπιν αυτών, ο εκκαλών απετάχθη από το Πολεμικό Ναυτικό με το από ...2014 π.δ/μα (ΦΕΚ ... .../...2014). Ακολούθησε η έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος του εκκαλούντος το ποσό των 510.023,75 ευρώ, στο οποίο ανήλθε, σύμφωνα με το από 17.4.2013 πόρισμα του εσωτερικού οικονομικού ελέγχου, το διαχειριστικό έλλειμμα της Δ.Χ.Α.. Τέλος, προσκομίστηκε από τον ίδιο τον εκκαλούντα, μετά την προδικαστική απόφαση του Τμήματος, το 2080/2017 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών ..., με το οποίο ο εκκαλών παραπέμφθηκε ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων ... καθώς προέκυψαν ενδείξεις επαρκείς για να δικασθεί για τις αξιόποινες πράξεις α) της υπεξαίρεσης στην Υπηρεσία κατ' εξακολούθηση, από υπαίτιο ο οποίος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο της πράξης είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας,

συνολικά ανώτερης των 30.000 ευρώ (συγκεκριμένα 45.986,03 ευρώ, βλ. τέλος φύλλου 68 του βουλεύματος), β) της πλαστογραφίας με χρήση κατ' εξακολούθηση, τελεσθείσας σε βάρος του Δημοσίου, εκ της οποίας το όφελος που επιτεύχθηκε και η ζημία που προξενήθηκε στο Δημόσιο υπερβαίνουν το ποσό των 150.000 ευρώ και το αντικείμενο της πράξης αυτής είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας (συγκεκριμένα 481.513,24 ευρώ, βλ. τέλος φύλλου 102 του βουλεύματος) και γ) της απάτης κατ' εξακολούθηση, τελεσθείσας σε βάρος του Δημοσίου, εκ της οποίας το όφελος που επιτεύχθηκε και η ζημία που προξενήθηκε στο Δημόσιο υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ και το αντικείμενο της πράξης αυτής είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας (συγκεκριμένα 481.513,24 ευρώ, βλ. φύλλο 118 του βουλεύματος). Στο σκεπτικό της απόφασης αναφέρονται αναλυτικά οι συνολικά 54 αναλήψεις που πραγματοποίησε ο εκκαλών χωρίς νόμιμα παραστατικά από το λογαριασμό της Δ.Χ.Α. στη ... Τράπεζα (και οι οποίες συμπίπτουν με αυτές που περιλαμβάνονται στον, συνημμένο στην έκθεση του εσωτερικού οικονομικού ελέγχου, Πίνακα Αδικαιολόγητων Χρεώσεων Λογαριασμού, ήτοι αυτές για τις οποίες ζητείται ο καταλογισμός του εκκαλούντος) και ο τρόπος με τον οποίο αυτός έδρασε για καθεμία από αυτές, καθώς και ο τρόπος που έδρασε για την παράνομη είσπραξη καθεμίας από τις 15 επιταγές του Π.Ο.Ν. ποσού 16.666,67 ευρώ εκάστη εξ αυτών.

4. Με την υπό κρίση έφεση ο εκκαλών προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μη νομίμως σε χρόνο κατά τον οποίο δεν είχε ακόμη ολοκληρωθεί η εις βάρος του πειθαρχική διαδικασία, καθόσον μετά την έκδοση του από 15.10.2013 πρακτικού γνωμοδότησης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου (το οποίο μάλιστα προσδιόρισε τη ζημία του Δημοσίου στο ποσό των 381.363,72 ευρώ) και την άσκηση από τον ίδιο της από 11.11.2013 ένστασης, η υπόθεση εκκρεμούσε ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος, διότι η διαδικασία καταλογισμού του υπολόγου κινείται ανεξάρτητα από την τυχόν αρξαμένη ποινική ή πειθαρχική διαδικασία, καθώς η πειθαρχική ευθύνη του υπολόγου ως δημοσίου υπαλλήλου είναι διαφορετική από την ευθύνη του προς αποκατάσταση του ελλείμματος και η τελευταία δεν εξαρτάται κατά νόμο από τη συνδρομή ή μη της πρώτης ούτε την προϋποθέτει (I Τμ. 497/2017, 2530, 2533, 2534/2016, IV Τμ. 2420/2006, V 1261/2016, 989, 1630/2011, 1147/2008, 1800/2004, VII Τμ. 1787/2017, 952/2010).

5. Περαιτέρω ο εκκαλών ισχυρίζεται ότι η καταλογιστική πράξη στερείται νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας, διότι αυτή έπρεπε να στηριχθεί στο υπάρχον, κατά

το χρόνο έκδοσής της (9.5.2014), από 15.10.2013 πρακτικό του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, το οποίο προσδιόρισε το έλλειμμα στο ποσό των 381.363,72 ευρώ (και το οποίο επικύρωσε το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο με το από 11.4.2014 Πρακτικό Γνωμοδότησης), και όχι στο μεγαλύτερο ποσό που προσδιόρισε η Ε.Δ.Ε., το οποίο είναι αυθαίρετο και μη ανταποκρινόμενο στην πραγματικότητα, ενώ σε κάθε περίπτωση δεν προκύπτει με ακρίβεια το τελικό ποσό του καταλογισμού. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι η .../17.4.2013 έκθεση του έκτακτου οικονομικού/εσωτερικού ελέγχου περιέχει πλήρη αιτιολογία ως προς τον προσδιορισμό του ύψους του ελλείμματος που προέκυψε, συνολικού ποσού 527.499,27 ευρώ, εκ του οποίου: α) ποσό 236.666,71 ευρώ, αντιστοιχεί σε 15 επιταγές εκδόσεως του Προμηθευτικού Οργανισμού Ναυτικού, οι οποίες φέρουν ημερομηνία εντός του χρονικού διαστήματος από 17.9.2008 έως 17.2.2010 και αναφέρονται αναλυτικά στο συνημμένο, στην έκθεση, Πίνακα Χρηματικών Επιταγών, έλλειμμα το οποίο άλλωστε ούτε ο ίδιος ο εκκαλών αμφισβητεί και β) ποσό 290.832,56 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε 54 τμηματικές χρεώσεις του ... τραπεζικού λογαριασμού της ... Τράπεζας, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν εντός του χρονικού διαστήματος από 12.8.2008 έως 22.2.2013, όπως αναλυτικά αναφέρονται στον συνημμένο, στην έκθεση, Πίνακα Αδικαιολόγητων Χρεώσεων Λογαριασμού. Εξάλλου, και το από 28.5.2013 πόρισμα της Ε.Δ.Ε., στο οποίο ερείδεται η έκδοση της εκκαλούμενης καταλογιστικής απόφασης και το οποίο συνεκτίμησε την ως άνω Έκθεση ελέγχου, όπως προκύπτει από το περιεχόμενό του, προσδιόρισε το έλλειμμα στο ίδιο ύψος, ενώ περαιτέρω το ποσό του ελλείμματος είναι επίσης το ίδιο με το ποσό που το .../2017 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών ... δέχθηκε ότι αποτελεί ζημία του Δημοσίου (481.513,24 ευρώ+45.986,03 ευρώ = 527.499,27 ευρώ) και το οποίο, βάσει του βουλεύματος, προήλθε αφενός από τις συνολικά 54 αναλήψεις που πραγματοποίησε ο εκκαλών χωρίς νόμιμα παραστατικά από το λογαριασμό της Δ.Χ.Α. στη ... Τράπεζα και οι οποίες συμπίπτουν με αυτές που περιλαμβάνονται στον συνημμένο στο πόρισμα του εσωτερικού οικονομικού ελέγχου Πίνακα Αδικαιολόγητων Χρεώσεων Λογαριασμού, ήτοι αυτές για τις οποίες ζητείται ο καταλογισμός του εκκαλούντος, και αφετέρου από την παράνομη είσπραξη 15 επιταγών του Π.Ο.Ν., αξίας 16.666,67 ευρώ έκαστη. Τέλος, σύμφωνα με το .../27.3.2017 έγγραφο του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Διεύθυνση Ε3-Τμήμα ΙΙΙ), που προσκομίσθηκε σε εκτέλεση της 247/2017 προδικαστικής απόφασης του Τμήματος, «Το τελικό ύψος του ποσού το οποίο και καταλογίσθηκε προέκυψε από τον έκτακτο οικονομικό/εσωτερικό έλεγχο που διενεργήθηκε και τα

πορίσματα του ελέγχου διατυπώθηκαν στο έγγραφο ...
.../.../.../.../17.4.2013/.../.../...//... καθώς και στο πόρισμα της Ε.Δ.Ε.». Εξάλλου, παρότι στα πρακτικά γνωμοδότησης του Πρωτοβάθμιου και του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου δεν έχουν συμπεριληφθεί όλες οι 54 αναλήψεις που πραγματοποίησε ο εκκαλών χωρίς νόμιμα παραστατικά από το λογαριασμό της Δ.Χ.Α. στη ... Τράπεζα, το Τμήμα κρίνει ότι αυτό δεν είναι ικανό να κλονίσει την αιτιολογία της καταλογιστικής πράξης ως προς το ύψος του ελλείμματος, καθώς οι γνωμοδοτήσεις του Πρωτοβάθμιου και του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου στηρίχθηκαν στην .../.../.../.../3.7.2013 διαταγή του Υπαρχηγού Υποναυάρχου ... ..., με την οποία ο εκκαλών παραπέμφθηκε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου και στην οποία αναφέρονται τα συγκεκριμένα ποσά για τα οποία παραπέμπεται ο εκκαλών, και δεν προσδιόρισαν πρωτογενώς το ύψος του ελλείμματος, ούτε άλλωστε ήταν αυτός ο σκοπός της πειθαρχικής διαδικασίας, ο οποίος, όπως αναφέρθηκε στην προηγούμενη σκέψη, είναι η διαπίστωση πειθαρχικής ευθύνης του δημοσίου υπάλληλου, η οποία είναι διαφορετική από την ευθύνη του προς αποκατάσταση του ελλείμματος. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός που ο εκκαλών προβάλλει απαραδέκτως το πρώτον με το από 7.10.2015 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, ότι η από 11.5.2010 χρέωση ποσού 5.973 ευρώ κακώς του καταλογίσθηκε, καθώς η σχετική τραπεζική κίνηση (swift) ακυρώθηκε, πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτος, αλλά και ως αναπόδεικτος, διότι στο προσκομισθέν από τον εκκαλούντα αντίγραφο κίνησης του λογαριασμού (extrait) της ... Τράπεζας, υπάρχει μεν μία χρέωση ποσού 5.973 ευρώ με ημερομηνία 11.5.2010 και αιτιολογία «Η.Χ.-ΜΕΤΑΦ. ΣΕ ΚΑΤ/ΚΟ Λ/ΣΜΟ - ΑΚΥΡΩΣΗ SWIFT (USD)», πλην όμως δεν προκύπτει ότι πρόκειται για την αδικαιολόγητη χρέωση που καταλογίσθηκε σε βάρος του, δεδομένου ότι το extrait αποτελείται από μία σελίδα, στην οποία καταγράφονται κινήσεις που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ 22.4.2010 και 11.5.2010, ενώ δεν περιέχει κινήσεις με ημερομηνία μεταγενέστερη της 11^{ης} Μαΐου 2010, ώστε να προκύπτει μετά βεβαιότητας ότι στην επίμαχη ημερομηνία (11.5.2010) δεν πραγματοποιήθηκαν και άλλες κινήσεις.

6. Επίσης ο εκκαλών ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της προηγούμενης ακρόασης και κατά παράβαση ουσιώδους τύπου, διότι το από 28.5.2013 πόρισμα της Ε.Δ.Ε. συντάχθηκε χωρίς αυτός να λάβει γνώση του σχηματισθέντος πειθαρχικού φακέλου, χωρίς να του έχει χορηγηθεί νόμιμη προθεσμία τουλάχιστον 48 ωρών για να

απολογηθεί, χωρίς να του έχει δοθεί το δικαίωμα να ορίσει συνήγορο και χωρίς να του γνωστοποιηθούν τα σχετικά δικαιώματά του. Επίσης ισχυρίζεται ότι ο διενεργήσας την Ε.Δ.Ε. τον υποχρέωσε να καταθέσει ενόρκως και συνέταξε την από 20.5.2013 έκθεση εξέτασης μάρτυρα σε Ε.Δ.Ε., στερώντας του όλα τα ανωτέρω νόμιμα δικαιώματά του, κατά παράβαση του πειθαρχικού δικαίου, του Συντάγματος και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ και ότι ουδέποτε κλητεύθηκε στο πλαίσιο της Ε.Δ.Ε. να καταθέσει έγγραφη απολογία, δεδομένου ότι ήταν προφανές ότι η εν λόγω Ε.Δ.Ε. στρεφόταν εναντίον του και κατά πλήρη παράβαση των κανόνων του πειθαρχικού και διοικητικού δικαίου. Τέλος ισχυρίζεται ότι η .../6.11.2013 κλήση του σε ακρόαση, με την οποία κλήθηκε να αναπληρώσει το διαπιστωθέν στη διαχείρισή του έλλειμμα και να εκφράσει τις απόψεις του, μετά την πάροδο μεγάλου χρονικού διαστήματος από την ολοκλήρωση της Ε.Δ.Ε. (έξι μήνες) δεν πληροί τις προϋποθέσεις του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης. Ο λόγος αυτός κατά το δεύτερο σκέλος του είναι απορριπτέος ως αναπόδεικτος διότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ότι ο διενεργήσας την Ε.Δ.Ε. εξανάγκασε τον εκκαλούντα να καταθέσει ενόρκως. Αντιθέτως, στο πλαίσιο της Ε.Δ.Ε., η οποία σε κάθε περίπτωση δεν στρέφεται κατά συγκεκριμένου προσώπου, αλλά έχει σκοπό τη σύνταξη πορίσματος για τη διερεύνηση της αιτίας και των συνθηκών δημιουργίας του ελλείμματος, αυτός εξετάσθηκε ως ουδέτερος μάρτυρας και όχι ως υπεύθυνος για την αναπλήρωση του ελλείμματος, καθώς στο στάδιο αυτό δεν είχε ακόμα συνταχθεί η πορισματική έκθεση, με την οποία κατέστησαν οριστικά τα ελεγκτικά ευρήματα (Ε.Σ. Ολ. 2337/2012, 3093/2010) και δεν είχε ακόμη εξαχθεί το τελικό αποτέλεσμα του ελέγχου (Ε.Σ. Ολ. 3853, 3863/2014, 1731/2010, 1717/2009, I Τμ. 2193/2012, IV Τμ. 1280/2016 κ.ά.), και δη ως προς τον αίτιο του ελλείμματος. Περαιτέρω, δεδομένου ότι για την άσκηση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης αρκεί η με κάθε τρόπο παραχώρηση στον ενδιαφερόμενο της ευχέρειας να εκθέσει τις απόψεις του πριν από την έκδοση δυσμενούς γι' αυτόν πράξης (Ε.Σ. Ολ. 5234/2015, 4328/2014, I Τμ. 1764/2014, VII 2505/2013, 1674/2012, 2182/2011, 3580/2009), ούτε κατά το οικείο σκέλος του παρίσταται βάσιμος ο ισχυρισμός αυτού, καθόσον εν προκειμένω αυτός αφενός κλήθηκε να καταθέσει στο πλαίσιο του έκτακτου οικονομικού ελέγχου και της Ε.Δ.Ε. και αφετέρου στις 7.11.2013 κοινοποιήθηκε σε αυτόν το .../6.11.2013 έγγραφο του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας, με το οποίο αυτός εκλήθη, προ της εκδόσεως καταλογιστικής πράξης, να εκφράσει τις απόψεις – αντιρρήσεις του, όπως άλλωστε ομολογείται και από τον ίδιο στις από 29.11.2013 έγγραφες αντιρρήσεις που υπέβαλε. Εξάλλου η πρόσκληση περιείχε όλα τα απαραίτητα

στοιχεία που στήριζαν τον επικείμενο σε βάρος του καταλογισμό, ήτοι την ιδιότητά του ως υπολόγου, τη νομική και ιστορική αιτία του καταλογισμού, τη διαχειριστική δράση του σε σχέση με το διαπιστωθέν έλλειμμα. Επίσης, ο εκκαλών είχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση της έκθεσης του έκτακτου οικονομικού ελέγχου και του πορίσματος της Ε.Δ.Ε., καθώς και των λοιπών στοιχείων του φακέλου, και να αναπτύξει εξαντλητικά τις απόψεις του, τόσο ως προς την ύπαρξη του διαπιστωθέντος ελλείμματος όσο και ως προς το ύψος αυτού και να προβάλλει τους λόγους για τους οποίους ενδεχομένως δεν υπείχε υποχρέωση για αναπλήρωσή του. Τέλος δε δεν προκύπτει ούτε άλλωστε ο ίδιος υποστηρίζει ότι ζήτησε να του χορηγηθεί κάποιο έγγραφο του φακέλου και δεν του χορηγήθηκε.

7. Περαιτέρω, ο εκκαλών ισχυρίζεται στο δικόγραφο της έφεσης ότι έχει διατεθεί υπέρ της υπηρεσίας το σύνολο της κινητής και της ακίνητης περιουσίας του, καθώς και η εφάπαξ αποζημίωσή του, και επομένως θα έπρεπε από το ποσό του καταλογισμού να αφαιρεθεί τουλάχιστον το ποσό της εφάπαξ αποζημίωσης. Επίσης, στο από 16.1.2018 υπόμνημα, ισχυρίζεται ειδικότερα ότι το ποσό της αρχικής του οφειλής πρέπει σε κάθε περίπτωση να μειωθεί κατά το ποσό των 276.946,09 ευρώ που ήδη έχει καταβάλει προς αποκατάσταση του ελλείμματος (225.000 ευρώ στις 23.10.2017, 430,01 ευρώ στις 13.9.2016, 34.040,56 ευρώ στις 13.9.2016 – ποσό εφάπαξ αποζημίωσης- και 17.475,52 ευρώ την 1.3.2013). Ως προς το ποσό των 17.475,52 ευρώ, ο ισχυρισμός του είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, καθώς το ποσό αυτό, που κατέβαλε στο λογαριασμό της Δ.Χ.Α. όταν ανακαλύφθηκε ότι υπάρχει έλλειμμα, δεν συμπεριλήφθηκε στο ποσό του καταλογισμού. Κατά τα λοιπά ο ισχυρισμός του προβάλλεται αλυσιτελώς καθόσον τυχόν καταβολή προς αναπλήρωση του ελλείμματος δεν επιδρά επί της νομιμότητας της καταλογιστικής πράξης, που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας δίκης, αλλά αποτελεί λόγο που θα μπορούσε να προβληθεί στο πλαίσιο δίκης περί την εκτέλεση (V Τμ. 3349/2009, VII Τμ. 952/2010).

8. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, και αφού δεν προβάλλεται άλλος λόγος μη νομιμότητας του ένδικου καταλογισμού, η έφεση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη στο σύνολό της και να διαταχθεί η κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρο 73 παρ. 4 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, Α' 52).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την έφεση. Και

Διατάσσει την κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 20 Σεπτεμβρίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΑΚΗ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΡΑΘΥΡΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 2 Ιουλίου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΝΝΑ ΛΙΓΩΜΕΝΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΑΚΙΤΖΙΔΟΥ